

José Carlos Miranda

REDACTOR EN CAP DE SEGRE

1986: l'any en què tots vam ser olímpics

El 17 d'octubre, a Lausana, vam escoltar en directe allò de "a la ville de Barcelona"

L'aleshores director, Ramon Perelló, em crida al despatx i em diu que cap a Lausana a veure si escoltem, tal com va ser, allò de "a la ville de Barcelona" de boca del president del COI, Joan Antoni Samaranch. I allí em tenen, al "Citroën GS" del representant territorial d'Esports, Jesús Bartolome, compartint viatge amb el director de l'INEF Lleida, Pere Miró, que acabaria tenint un alt càrrec dins de l'organigrama del COOB'92. Lausana, com la resta de Suïssa, em va semblar petita, néta i pulida. I, també, que el beure, al canvi, sortia caríssim, i que tots els taxistes o eran fills d'immigrants espanyols o espanyols directament. Quan van arribar la tarda abans del màgic 17 d'octubre de 1986, totes les "patums" de la política i de l'esport d'aquest país, i de l'estat, ja feia dies que estaven venent el producte "Barcelona" al Palau de Beaulieu, seu de la 91 Sessió del COI. A les apostes, Barcelona era favorita, però no s'oblidaven els seus fracassos els anys 1924, 1936 i 1972, i sobretot l'ombra

de la candidatura de París semblava molt allargada. Al matí, a primera hora, ja érem al Palau per recórrer els estands de les diferents seus candidates. No es per presumir, però allà vaig veure que allò anava de debò. Les altres candidatures venien pòsters i gastronomia. La de Barcelona, projecte, amb un aire diferent i modern (l'avantpassat del PowerPoint, per entendre'ns). Tans sols una cosa grinyolava. La presència entre tanta modernitat de "Manolo, el del bombo", un anacronisme, vestit de roig, al crit d'"Espanya, Espanya". Ens diuen que l'exposició de la candidatura ha anat d'allò més bé, amb Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona; Alfonso de Borbón, president del COE, Jordi Pujol i Felipe González. Però el responsable de contestar les preguntes va ser Pasqual Maragall, que va haver de tornar corrent a Barcelona perquè ETA havia matat un policia nacional a la plaça Espanya. Comencen les votacions, Barcelona i París, quina por els francesos!, van superant els talls. Cauen Amster-

dam, Belgrad, Brisbane, Birmingham... Fins que arriben dos quarts de dos de la tarda. Silenci sepulcral. Samaranch porta el sobre decisiu. L'obre amb parsimònia. Si fos un programa televisiu haguessin fet un tall per a la publicitat. Però no és el cas.

I diu la frase màgica: Barcelona. Em miro Joan Ganyet, una mica més enllà. Està embogit perquè es veu amb la Seu d'Urgell olímpica malgrat la competència de Sort. El Pallars ven un gran riu. Ell, un projecte de ciutat que gira al voltant del Parc Olímpic

del Segre. Ens retrobem tots al pavelló de Barcelona. Quatre valoracions d'urgència i al telèfon a passar la crònica. Com abans, al dictat. Les fotos que faig amb una càmera petita les guardem per un especial al proper Domini de SEGRE. Després, festa

Atents, dia a dia

Escriure sobre els 30 anys de SEGRE dóna peu a fer un exercici de memòria i repàs del que han donat de si tots aquests anys des d'aquell 3 de setembre de 1982 en què arrancava amb vocació de servei públic.

Les pàgines del diari han estat testimoni directe de les inquietuds del territori i els seus reptes, mancances i ambicions, fent història escrita de la història del carrer, els pobles i les ciutats, de la plana i la muntanya. Des de SEGRE s'ha explicat la tasca feta per les administracions i pel conjunt social i empresarial del territori. En destacaria la informació detallada al llarg del temps de projectes vitals impulsats pel Govern de l'Estat com el

pantà de Rialb i el canal Segarra-Garrigues, l'AVE o el Túnel de Vielha.

En aquestes tres dècades, SEGRE ha mirat endavant fent un salt a Internet i al producte multimèdia escampant encara més la seva presència. Els diferents equips de gent que han fet possible el diari dia a dia, atents a allò que passa i es diu, han contribuït que el diari exhibeixi una trajectòria creixent de renovació i de continguts i s'hagi convertint en referent de la informació a Lleida.

SEGRE ens ha creat l'hàbit de la lectura diària i per això vull aprofitar l'ocasió per encoratjar-vos a seguir endavant fent història de Lleida i la seva gent.

INMA MANSO FERRÁNDIZ
SUBDELEGADA DEL GOVERN
A LLEIDA.

“Juan Antonio Samaranch subió al estrado y en francés manifestó que “anuncio que el COI, reunido en Laussana, ha atribuido la organización de los Juegos de verano de 1992 a la ciudad de... (silencio sepulcral mientras abre el sobre)... Barcelona. Los venerables caballeros del COI que regresarán a sus domicilios con una sobretasa de equipaje de 100 kilos por los regalos recibidos, estallaron en una jubilosa ovación...”

Barcelona consigue su Olimpiada. SEGRE, 18 d'octubre de 1986

grossa amb les ciutats guanyadores com a amfitrions (l'altra és Albertville, que s'emporta els Jocs de Hivern). Lausana 1986 va ser l'inici d'un seguit de viatges, almenys un per mes, que vam fer amb el Leonard Delshams, a la Seu per veure com creixia el Parc del Segre fins a ser una realitat, amb l'estrena oficial amb el Preolímpic i després acollint les proves d'aigües braves el 92 que va cobrir el José Carlos Monge. A mi em va tocar anar a Barcelona. Es veu que ja era tot un expert en olimpisme. Des del 23 de juliol del 92 fins a l'11 d'agost, vaig compartir un petit dúplex a la Vila de Premsa de la Vall d'Hebron amb Félix Monreal del Diario de Navarra. Ell seguia els esportistes navarresos i jo, és clar, els lleidatans. Junts van veure com queien les medalles espanyoles, una per una, fins a les vint-i-dos

total. Cada matí passava els reportatges amb un ordinador prehistòric, vist d'ara, amb la complexitat de la Maria Terré a la redacció per veure com quatre de cada cinc vegades es tallava la connexió telefònica; i les fotos enviades per missatger per l'endemà, a la redacció. Amavisca (fins a aquell estiu a la UE Lleida), or en futbol; la selecció d'hoquei, amb Carles Folguera, va ser plata i la Carmen Acedo, diploma en gimnàstica; els nedadors Itziar Esparza i Sergi Roure... Fins i tot vaig fer-li una pregunta en roda de premsa a Magic Johnson, del Dream Team. Fins uns quants anys després no tornaria a veure mai tantes estrelles juntes. Va ser en el Centenari del Cine Espanyol a Lleida i a La Mostra de Cinema Llatinoamericana de Catalunya, amb el Joan Ferrer. Però aquesta ja és una altra història.

1987

Els colons de Montagut es tanquen a la Catedral de Lleida

25 DE GENER. L'empresa Agrolérida ocupa per sorpresa 24 de les finques, al terme d'Alcarràs, i els parcres responen amb protestes.

Un nadó, abandonat a la porta de Santa Teresina

11 D'ABRIL. Una nena de 10 dies és abandonada a les portes de Santa Teresina. Una noia que anava a missa la va trobar.

El Mollerussa ascendeix a Segona B

24 DE MAIG. La capital del Pla d'Urgell, que llavors encara no era comarca, esclata per la fita històrica del seu equip de futbol.

Siurana perd l'alcaldia a mans del convergent Oronich

10 DE JUNY. Antoni Siurana es queda amb 10 regidors a les eleccions municipals. CiU, AP i Grup Independent Freixes voten com a nou alcalde de Lleida el convergent Manel Oronich.

Quatre guàrdies civils de la Seu, empresonats per contraban

10 DE JUNY. Quatre guàrdies civils destinats a la duana de la Farga de Moles ingressen a la presó de Lleida acusats de connivència amb el contraban de tabac.

Enverinats per la colza.

ETA massakra Barcelona.

Estrany segrest de l'amo de Granja Castelló de Mollerussa

10 DE JUNY. Fernando Castelló, president del consell d'administració de la làctia Granja Castelló de Mollerussa és segrestat durant tres hores per un encapçat, que el deixa lligat a un arbre. La víctima explicarà després que va aconseguir alliberar-se.

Sis nens moren ofegats per una riuada en un torrent de Torà

2 DE SETEMBRE. Sis nens d'entre 2 i 9 anys moren ofegats a Torà quan el torrent de Cellers es desborda a causa de les intenses pluges i l'aigua arrossega la furgoneta en què viatjaven els menors amb les seues mares.

Terra Lliure mata una dona a les Borges, la seva primera víctima

10 DE SETEMBRE. Emília Aldomà, de 62 anys, mor al caure-li damunt la paret que separa el seu dormitori dels jutjats, on els terroristes han posat una bomba.

Ruiz Mateos, detingut a la Seu, ingressa a la presó de Lleida

17 DE SETEMBRE. L'expresident de Rumasa, José María Ruiz Mateos, estava allotjat en un hotel de la Seu i en cerca i captura.

La diputada Maria Rúbies deixa la política per coherència

15 D'OCTUBRE. Anuncia que no es presentarà, torna a l'ensenyament i critica que el seu partit, CiU, i el Govern, fomentin el joc.

MONVAGA
BUJVAR CONSTRUCCIONES S.A.

Estructuras metálicas
Cubiertas y aislamientos

Cerramientos metálicos
Estructuras metálicas
GRUPO B REIC - 2500117106

Fábrica y oficinas:
Ctra. C-13, km. 13 - 25600 Alcoletge (Lleida)
Tel. y fax 973 196 355 - 973 196 016
monvaga@monvaga.com - www.monvaga.com

Delegación en Barcelona:
Pau Claris, 151 3º Dcha. - Tel. 93 215 94 31 - Fax: 93 487 19 74
08009 BARCELONA

